

danske soldater skal blive der og hjælpe, så længe FN ønsker det, så længe den lovligt valgte irakiske regering beder om det, så længe vi gør en positiv forskel, og det gør vi.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger til hr. Helge Adam Møller. Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for den brede tilslutning, der er til forslaget. Jeg synes, det er modent, voksent og stærkt, at det store flertal her i Folketinget vil blive ved med at imødekomme Sikkerhedsrådets opfordring og Iraks opfordring til at være med til at sørge for, at befrielsen af Irak bliver fast til et demokrati.

Jeg synes selvfølgelig, det er interessant at høre, at Enhedslisten i 1980'erne var imod Saddam Hussein, men de var nu ikke medlem af Folketinget. Så synes jeg, det er mærkeligt, at når man så får fældet Saddam Hussein, så er de meget vrede over det. Jeg kan ikke rigtig se logikken i det. Man ville gerne have Saddam Hussein væk, men det skulle have været i 1980'erne. Når han så kommer væk, så vil man ikke af med ham alligevel. Det er sådan lidt selvmodsigende. Dengang kunne man ikke gøre noget ved det, da sad man ikke i Folketinget, nu kunne man have støttet, at Saddam Hussein var væk, ved at støtte det her forslag. Det gør man ikke.

Jeg kan bekræfte, som hr. Helge Adam Møller er inde på, at tallet 100.000 ikke er noget tal, som er verificeret på nogen måde, som man står her og reklamerer med. Jeg synes, sagen er alt for alvorlig til at lave reklameslogan og posters i Folketingssalen. Det tal, som er det mest accepterede af forskellige organisationer, er omkring 25.000. Det er også alt for mange, men det er primitivt at lave propaganda på dødsfald. Det er meget primitivt, og jeg synes, det er ubehageligt.

Det drejer sig om at få styrket og støttet den irakiske regering og det irakiske folk. Det irakiske folk viste ved valget i januar, at det havde modet og viljen til frihed og demokrati. Det irakiske folk har ved sin regering henvendt sig til Sikkerhedsrådet via det danske formandskab i sidste uge for at bede Sikkerhedsrådet om at træffe beslutning om at fortsætte opfordringen til at være til stede.

Jeg er glad for, at Danmark i dag, samme dag som Sikkerhedsrådet behandler og tiltræder den irakiske anmodning, også viser, at vi tager det

ansvar på os. Der er jo ikke tale om, at det er en besættelsesstyrke, som hr. Frank Aaen siger hele tiden. Altså, det er jo den sædvanlige mangel på respekt for FN, for FN besluttede jo faktisk i juni sidste år, at besættelsen var ophørt, og at suveræniteten lå hos den irakiske regering, som altså har tilladt sig efter at have vundet valget at henvende sig til verdensoffentligheden og bedt den om at blive i Irak.

Så man blæser altså både på det irakiske demokrati, som man så gerne vil have, og man blæser på Sikkerhedsrådet, som man også så gerne vil have. Så det er ikke særlig lødigt og ikke særlig agtværdigt, hvad man foretager sig her i salen i dag.

Derfor ville det også være fuldstændig urimeligt over for Sikkerhedsrådet og over for den irakiske regering at sige ja tak, men vi stikker nu af så hurtigt som muligt. Det, det drejer sig om, er at sørge for, at den irakiske regering får den hjælp, den har bedt om. Det er også den hjælp, som EU har besluttet, for det drejer sig om at støtte FN, og det gør vi bl.a. gennem den rets- sektormission, den retsopbygningsmission, som EU har besluttet at medvirke til. Det gør vi ved at støtte FN i bestræbelserne på at konsolidere og hjælpe det irakiske demokrati. Det gør vi ved at sørge for, at de irakiske styrker bliver i stand til at overtage flere og flere sikkerhedsopgaver selv.

Derfor er dette forslag også vendt i retning af mere træning og mere genopbygning og større indsats på genopbygningssiden. Som man kan se af beslutningsforslaget afsættes der betydelig flere ressourcer dertil, og bl.a. inddrages landbruget.

Kl. 16.15

Jeg bemærkede også, at hr. Frank Aaen virkeligt var imod den føderale opbygning af Irak, det vil sige, at hr. Frank Aaen altså ville mene, at kurderne ikke skulle have den selvbestemmelse, kurderne har inden for den nye forfatning. Det synes jeg også er et mærkeligt synspunkt.

Vi får også at vide, at det er en borgerkrig, og det er også, hvad de sunnier, som ikke kan tilgive, at de ikke er et flertal i befolkningen og derfor må finde sig i, at demokratiet har frataget dem den totale magt, mener. Derfor er det, at man har noget, der ligner borgerkrig. Sunnierne ønsker at skabe den borgerkrig, og shiitterne har meget længe været meget langmodige i tillid til, at det internationale samfund kan styrke irakiseringen og støtte den demokratiske regering.